

«ایمان» و «امید» نرم‌افزار امام برای ایجاد تحول بزرگ بود

صفحه ۲

«ایمان» و «امید» نرم‌افزار امام برای ایجاد تحول بزرگ بود

خانه، جایی برای عادی‌شدن است

فریدن علیخواه‌عضو گروه جامعه‌شناسی دانشگاه گیلان

معمولاً آدم‌ها در خانه‌شان، کمتر شخصیتی ساختگی دارند. شاید مهم‌ترین فرق خانه با دنیای بیرون از آن، همین باشد. ما در خانه مجبور نیستیم آنچه واقعاً هستیم را پنهان کنیم. خودمان بودن، به همان شکلی که هستیم؛ در خانه فرصت ظهور می‌یابد. درست برای همین است که خانه به معنای حريم خصوصی هم بکار می‌رود. حريم خصوصی جایی است که مرز و محدوده دارد، قلمرو دارد و ما در داخل آن قلمرو، خودمان را گسترش می‌دهیم. شیوه غذاخوردن، چگونه نشستن، شکل حرف‌زدن، حتی نحوهٔ خوابیدن ما در خانه در مقایسه با جایی غیر از خانه متفاوت است. «هیچ کجا خانهٔ آدم نمی‌شود». چرا آدم‌ها به وفور از این جمله استفاده می‌کنند؟ حداقل یکی از دلایلش آن است که ما در خانهٔ خودمان راحتیم و یکی از مصداق‌های این راحتی، همین رفتارهای معمولی ما در خانه، در طول زندگی روزمره است. خیلی از رفتارها برای تبلیغ خودشان، یا به مسافران می‌گویند که ما در اینجا فضایی به‌راحتی‌تان فراهم کرده‌ایم. البته باید بگویم که اگر تنها زندگی کنیم این موضوع فرق خواهد کرد تا با وقتی که با کسی یا کسانی زندگی کنیم. در موقعیت دوم هم ما می‌توانیم حريم خصوصی داشته باشیم؛ ولی در این موقعیت شاید بکار بردن «حريم نیمه‌خصوصی» مناسب‌تر باشد. به‌رحال دیگری با دیگری هستند که ما باید ملاحظات آنان را در نظر بگیریم؛ آنها هستند و حضور دارند و ما را می‌بینند و ما هم آنها را. بودن آنها باعث می‌شود تا موقعیت‌یافته‌ها به‌شکلی، اجتماعی شود و بین ما هنجارهایی حاکم باشد. یا همه این اوصاف، ما در خانه حتی وقتی با دیگری زندگی می‌کنیم که با آنها صمیمی و بی‌ریا هستیم راحتیم. اگر به دستشویی می‌رویم؛ مانند برخی مکان‌های غیر از خانه، خودمان را به تنگنا و تقلا نمی‌اندازیم تا در دستشویی سکوت حاکم باشد. مهم‌ان‌نما ممکن است این کار را بکنند؛ ولی ما نه. در خانه لباس‌های راحت می‌پوشیم. اگر جایی از لباس‌ها سوخا یا لکه‌ای داشته باشد ممکن است کسی تکیه‌بر ما نکند. به‌رحال، خانه است دیگر. خلاصه کلام آنکه، خانه، جایی برای معمولی شدن است. زیر این «معمولی شدن»، خط‌کشید. شما اگر بیل نلسون، مدیر ناسا، یا فیلسوف معاصر اسلاوی ژیزک، یا آنتونیو گوتزش دبیر کل سازمان ملل هم باشید در خانه، دیگر آن نیستید. در خانه بی‌زنامه می‌پوشید، مسواک می‌زنید، بی‌تکلف چای یا قهوه می‌نوشید و ممکن است در خواب به شکل آزارنده‌های خوروفی‌کننده به‌شکلی که در هر روز صبح زیباتر از باغ‌ولند همسر یا فرزندان‌تان آغاز کنید. وقتی هم از دستشویی بیرون می‌آید به‌خاطر سروصدایی که دقایقی قبل در دستشویی داشته‌اید در عذاب نیستید و از اعضای خانواده عذرخواهی نمی‌کنید؛ چون خانه است. آنها هم از شما عذرخواهی نمی‌کنند؛ چون خانه‌شان است. از این مقدمه بگذریم. معمولاً در زندگی روزمره‌مان با کسانی مواجه می‌شویم که «عادی‌شدن رابطه» در زندگی مشترکشان می‌گویند. البته ممکن است «عادی‌شدن رابطه» برای هر کس معنی خاصی داشته باشد. می‌گویند «اصلاً در خانه همدیگر را نمی‌بینیم؛ یعنی کنار هم هستیم و هر دو در یکجا حضور داریم؛ ولی انگار نیستیم؛ چون برای هم خیلی عادی و معمولی شده‌ایم». یا می‌گویند «هر دو برای هم مانند مجسمه گوری چوبی قبل در کنار تلویزیون، یا یست قوری و فنجان دکوری در داخل کمد شده‌ایم.

عصر اقتصاد

هوالمزق

www.asre-eghtesad.com

روزنامه بین المللی اقتصادی صبح ایران

صفحه ۸ . ۲۰۰۰ تومان

سه شنبه ۱۶ خرداد ۱۴۰۲ . ۶ ژوئن ۲۰۲۳ . ۱۷ ذی القعدة ۱۴۴۴ . سال نوزدهم . شماره ۵۱۵۹

حرکت ایران به سمت ایجاد قطب گازی در خاورمیانه

صفحه ۷

«عصر اقتصاد» بررسی کرد:

پر درآمدترین و پر هزینه ترین شرکت های دولتی به روایت آمار

تسهیلات اعطایی به وام‌گیرندگان است. شرکت ملی نفت ایران بخاطر سهم ۸۵/۵ درصدی دولت و صندوق توسعه ملی از درآمد ناشی از فروش نفت خام و میعانات گازی، در صدر شرکت‌های دولتی پرهزینه قرار دارد. شرکت ملی گاز ایران بخاطر سهم ۸۵/۵ درصدی دولت و صندوق توسعه ملی از درآمد ناشی از فروش گاز و همچنین سهم بالای شرکت ملی نفت ایران از درآمد ناشی از فروش محصولات گازی (از جمله گازمیعان)، جزو پرهزینه ترین شرکت‌های دولتی قرار دارند. شرکت ملی پالایش و پخش فراورده های نفتی ایران هم بخاطر هزینه ناشی از خرید نفت خام و میعانات گازی از شرکت ملی نفت ایران تامین خوراک پالایشگاه ها، در رتبه دوم شرکت های پرهزینه قرار دارد. شرکت بازرگانی دولتی ایران بدلیل آنکه برای تامین نیاز داخلی به محصولات اساسی نسبت به خرید تضمینی گندم و همچنین واردات گندم و سایر محصولات اساسی (گندم، شکر، روغن، برنج و دانه های روغنی) اقدام می‌کند، هزینه عملیاتی بالایی دارند. شرکت پشتیبانی امور دام کشور هم بدلیل مشابهی یعنی واردات اقلام علوفه ای (جو، ذرت و سویا) برای تامین نیاز داخلی به این محصولات، جزو پرهزینه ترین شرکت‌های دولتی است. شرکت سهامی بیمه ایران و سازمان بیمه سلامت ایران بخاطر خسارت بالایی پرداختی به بیمه شدگان تحت پوشش خود در لیست ۱۰ شرکت دولتی پرهزینه قرار دارد. هزینه بالای توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) ناشی از پرداخت حقوق و عوارض دولتی است. شرکت مدیریت تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران (توانیر) بدلیل بالا بودن بهای تمام شده تولید برق مورد نیاز کشور، جزو شرکت‌های بالاترین هزینه عملیاتی است.

گروه اقتصادی: شرکت ملی نفت ایران با ۱۹۰۲ هزار میلیارد تومان درآمد عملیاتی و ۱۸۲۷ هزار میلیارد تومان هزینه عملیاتی، پرتراکمترین و پرهزینه ترین شرکت دولتی اصلی و مادرتخصصی در سال ۱۴۰۰ بوده است.

شرکت‌های دولتی که توسط دفتر امور شرکت‌های دولتی وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه شده، ۱۰ شرکت دولتی اصلی و مادرتخصصی دارای بیشترین درآمد عملیاتی و بیشترین هزینه عملیاتی در سال ۱۴۰۰، حدود ۹۶ درصد درآمد و ۹۸ درصد هزینه در کلیه شرکت‌های دولتی اصلی و مادرتخصصی (۷۷ شرکت) را تشکیل داده‌اند. همانطور که در نمودار فوق مشخص است، شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نفت و بانک‌ها و بیمه‌ها حضور پررنگی در بین شرکت‌های دارای بیشترین درآمد عملیاتی دارند. این شرکت‌ها در بین ۱۰ شرکت دولتی اصلی و مادرتخصصی با بیشترین درآمد کل هم قرار دارند. همچنین شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نفت حضور پررنگی در بین شرکت‌های دارای بیشترین هزینه عملیاتی دارند. این شرکت‌ها در بین ۱۰ شرکت دولتی اصلی و مادرتخصصی با بیشترین هزینه کل هم قرار دارند. محدود نیمی از درآمد شرکت ملی نفت ایران از محل فروش داخلی نفت خام و میعانات گازی (فروش این محصولات به شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی ایران برای تامین نیاز داخلی) است. حدود یک چهارم درآمد

بانک تجارت

بر مدار پیشرفت و تحول

بانک تجارت

بانک تجارت میزبان فعالان اکوسیستم مالی و اقتصادی کشور

در پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه

نمایشگاه دائمی بین‌المللی تهران سالن ۴۰، غرفه ۱۲

مدیریت روابط عمومی و ارتقا و سرمایه اجتماعی

ولی شما به میانسالان امیدوار باشید

راضیه حسینی

سخنگوی دولت: «کم نداریم جوانانی که به آینده امید دارند.»

کاملاً درست گفتید. اصلاً خاصیت جوانی همین است. آدم مدام به همه چیز امیدوار است و برای رسیدن به نتیجه کلی تلاش می‌کند. هر چقدر هم که باتجربه‌ها، و سرد و گرم چشیده‌ها بگویند «آقاچان، خانم عزیز، نمی‌شود. بی‌خودی امیدوار نشوید.» باز می‌گویند می‌شود، حتماً یک راهی وجود دارد.

البته این که شما به امید جوانان دل بسته‌اید کار بسیار خوبی است، منتها کاش پیش از این دل‌بستگی، تحقیقات میدانی کوچکی انجام می‌دادید و متوجه می‌شدید که امید جوانان به چیست؟

اگر تصور کرده‌اید جوانان به آینده‌ای در کنار مسئولان و نمایندگان امروز امید دارند، باید خدمت‌تان عرض کنیم که از این دست، اتفاقاً کم داریم. خیلی هم کم داریم.

در واقع بهتر است نقطه‌ای امیدتان را تغییر دهید. با یک چرخش متفکرانه بروید سمت میان‌سال‌ها. این‌ها بیشتر به دردتان می‌خورند. درست است که در دست و بال‌شان امید پیدا نمی‌شود، ولی لاقلا بود و نبودتان دیگر برای‌شان

اولین گام برای سیاستگذاری ارزی، پایش ترانزنامه ارزی است

کارشناس اقتصاد گفت: طول ۸ سال گذشته ما با ناترازی ارزی مستمری مواجه بوده ایم، بنابراین ما ترانزنامه ارزی است. کارشناس اقتصاد گفت: طول ۸ سال گذشته ما با ناترازی ارزی مستمری مواجه بوده ایم، بنابراین ما ترانزنامه ارزی است.

به گزارش عصر اقتصاد به نقل از صدا و سیما، حسن حسن‌خانی کارشناس اقتصادی در پاسخ به سابقه سیاست پیمان سپاری ارزی در ایران گفت: قانون بازگشت حاصل از صادرات از سال ۱۳۱۷ در اجرایی شد. این قانون تا سال ۱۳۸۰ به‌طور مستمر و فارغ از اینکه کشور در چه شرایطی اعم از جنگ باشد، اعمال می‌شد. تا اینکه در سال ۱۳۸۰ برای اولین بار لغو شد. بعد از سال ۱۳۹۶ که دچار تشدید تحریم‌ها شدیم، بانک مرکزی در مهر سال ۱۳۹۷، مجدداً ابلاغیه‌ای صادر کرد که به موجب آن می‌بایست ارز حاصل از صادرات به کشور بازگردد؛ بنابراین سیاست پیمان سپاری، موضوع جدیدی نیست، اما ضرورت جدیدی در کشور به وجود آمده که لازم است این قانون به‌طور کامل و با جدیت در اقتصاد کشور نهادینه شود.

زیارساخت‌های پیمان سپاری ارزی در کشور مهیا نیست

این کارشناس اقتصادی درباره دلایل عدم موفقیت پیمان سپاری ارزی در کشور اظهار کرد: در سال ۱۴۰۱ میزان صادرات غیرنفتی کشور براساس داده‌های گمرک حدود ۵۳ میلیارد دلار اعلام شده و در همین مدت میزان واردات به کشور ۵۹ میلیارد دلار بوده است. صادرات در یک مقطع زمانی مشخصی اتفاق می‌افتد و زمانی که صادرات در گمرک تأیید شود، عملاً صادرات اتفاق افتاده است. اما بازگشت ارز در یک دوره زمانی باید لحاظ شود و ممکن است تعهدات مدت داری باشد و ارز آن‌ها در ماه‌ها یا هفته‌های آینده به کشور برگردد؛ بنابراین می‌توان گفت که عمده‌ترین دلیل ضعف اجرای یک سیاست، نبود زیرساخت مناسب برای اجراء است. پیمان سپاری ارزی نیز از این قضیه مستثنی نیست.

وی گفت: یکی از دلایلی که قانون پیمان سپاری ارزی را برای

